

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 11. juni 2007
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2007-1530-116
Sagsbeh.: heb
Fil-navn: SUU spm. 481

**Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 481 (Alm. del),
som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til inden-
rigs- og sundhedsministeren den 30. april 2007**

Spørgsmål 481:

"Med henvisning til ministerens svar af 2. marts 2007 på alm. del – spm. 157 og 158, bedes ministeren uddybe, om svarene skal forstås således, at der nedsættes sagkyndige udvalg bestående af mennesker, som har en særlig økonomisk interesse i, at udvalgsarbejdet skal få et bestemt udfald - som f.eks. at fastholde et lægeligt monopol - uden at selve sammensætningen af udvalget får Sundhedsstyrelsen til at overveje det hensigtsmæssige i denne sammenblanding af interesser? Finder ministeren ikke selv, at der er problemer med denne arbejdsform?"

Svar:

Som jeg tidligere har oplyst, fremgår det af forvaltningslovens kapitel 2, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, er inhabil, bl.a. hvis vedkommende har en særlig økonomisk interesse i en sags udfald, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 1.

Der skal, som det fremgår, være tale om en "særlig" interesse. Det indebærer, at den, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, ikke er inhabil ved behandlingen af en sag om gennemførelse af foranstaltninger af almindelig karakter, blot fordi foranstaltningen får eller kan få virkning for den pågældende.

Det betyder, som jeg tidligere har oplyst, at medlemmerne af et sagkyndigt udvalg ikke kan anses for at være inhabile, blot fordi de har et særligt kendskab til eller engagement i det område, som udvalget behandler. Dette gælder uanset, om udvalgets anbefaling måtte kunne få betydning for det område, som det pågældende medlem har et kendskab til eller er engageret i. Det bemærkes herved, at formålet med nedsættelse af et sagkyndigt udvalg netop er, at der deltager medlemmer med et særligt sagkendskab på det pågældende område.

I øvrigt antages det forhold, at et medlem af et kollegialt organ står under indflydelse af en generel interesse som repræsentant for en interesseorganisation, som det i lovgivningen er bestemt eller forudsat er repræsenteret i det pågældende organ, normalt ikke i sig selv kan begrunde inhabilitet, jf. kommentarens side 190 i "Forvaltningsloven" med kommentarer af John Vogter (3. udgave, Jurist- og Økonomforbundets forlag, 1999).

Jeg skal i den forbindelse henvise til, at det allerede af bemærkningerne til det lovforslag, der lå til grund for lov nr. 451 af 22. maj 2006 om autorisati-

on af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (lovforslag nr. L 111, Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3192 ff) fremgik, at Sundhedsstyrelsen i forbindelse med den fremtidige regulering kunne inddrage ekspertise fra de relevante videnskabelige selskaber. Som jeg har redegjort i min besvarelse af spørgsmål 67, 157 og 158 (Alm. del) valgte styrelsen at nedsætte arbejdsgrupperne efter indstilling fra bl.a. Lægeforeningen, relevante lægevidenskabelige selskaber, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Kosmetologforening, Frisørfagets Fællesudvalg, de statsanerkendte kosmetikeruddannelser og de SU-berettigede kosmetologskoler, samt Sammenslutning af privathospitaler og privatklinikker i Danmark. Arbejdsgrupperne blev således bredt sammensat af medlemmer fra de relevante videnskabelige selskaber, uddannelsesinstitutioner og interesseorganisationer.

Jeg skal desuden fremhæve, at arbejdet mundede ud i enige faglige anbefalinger fra arbejdsgrupperne uanset de mulige modsat rettede økonomiske interesser, som måtte være repræsenteret i arbejdsgrupperne.

Jeg finder ligeledes anledning til at gøre opmærksom på, at arbejdsgruppernes anbefalinger til Sundhedsstyrelsen, der var offentligt tilgængelige, blev suppleret af udtalelser fra de omkring 80 interesserede parter, som reagerede på Sundhedsstyrelsens efterfølgende høring over anbefalingerne.

Samlet set er det min opfattelse, at Sundhedsstyrelsen i sit forberedende arbejde, herunder ved nedsættelsen af de omhandlede arbejdsgrupper, har formået at sikre den bredest mulige faglige tilgang til problemstillingen på fuldt betryggende vis og i overensstemmelse med de forudsætninger, som Folketinget og regeringen har givet udtryk for i forarbejderne til autorisationsloven.